

zumeli. – Potom Ježiš šiel s nimi, prišiel do Nazaretu a bol im poslušný. Matka však zachovávala všetky tie slová vo svojom srdci. A Ježiš napredoval v múdrosti, venu a obľube u Boha aj u ľudí.

Kol 2,3: *V Kristu sú skryté všetky poklady múdrosti a známosti.*

VYSTÚPENIE JEŽIŠA KRISTA

Vystúpenie Jána Krstiteľa (Mt 3, L 3)

V tých dňoch vystúpil Ján Krstiteľ, kázal na júdskej púšti a hovoril: „Pokánie činite, lebo sa priblížilo kráľovstvo nebeské“. To bol ten, o ktorom povedal prorok Izaiáš: „Hlas volajúceho na púšť: Pripravujte cestu Pánovi, vyrovňajte mu chodníky.“ – Tento Ján mal odev-

z ťavej srsti, okolo bedier mal kožený opasok a pokrmom mu boli kobylky a poľný med. Prichádzal k nemu celý Jeruzalem i celé Júdsko, aj celé okolie Jordána. Vyznávali svoje hriechy a dávali sa mu krstíť v rieke Jordáne.

Ked' Ján videl, že mnohí z farizejov a sadukajov prichádzajú na krst, povedal im: „Vreteničie plemä, kto vám ukázal, ako uniknúť nastávajúcemu hnevuu? Vyďávajte ovocie hodné pokánia. Nemyslite, že si môžete povedať: Máme otca Abraháma. Hovorím vám, že Boh z týchto kameňov môže stvoriť dievča Abrahámovi. Sekera je už priložená ku kořenu stromov: každý strom, ktorý nerodí dobré ovocie, vytnú a hodia do ohňa. Ja vás krstím vodou, ale ide mocnejší ako som ja: nie som hoden rozviazať mu remienok na obuv.“ Ľudu dával mnohé napomenutia a zvestoval mu evanjelium. Ale tetrarcha Herodes Antipas, ktorého Ján pokarhal pre všetko зло, čo popáchal, dal Jána do väzenia.

nice, ale plevy spálí v neuhasiteľnom ohni.“

Ked' sa Jána sptyovali zástupy, čo majú robiť, povedal im: „Kto má dve koše, nech dá tomu, kto nemá. Kto má pokrm, nech urobí podobné.“ Ked' sa Ho colníci sptyovali, čo robiť, povedal im: „Nevyberajte viac, ako vám prichodí!“ A vojakom povedal: „Nikoho nevydierajte, ani neudávajte, ale pristávajte na svojom zolde“.

Ked' ľud mysel, že Ján je Kristus, Ján povedal všetkým: „Ja vás krstím vodou, ale ide mocnejší ako som ja: nie som hoden rozviazať mu remienok na obuv.“ Ľudu dával mnohé napomenutia a zvestoval mu evanjelium. Ale tetrarcha Herodes Antipas, ktorého Ján pokarhal pre všetko зло, čo popáchal, dal Jána do väzenia.

J 3,30: *On musí rásť a ja sa umensšovať.*

Pokrstenie Ježiša (Mt 3)

Ježiš prišiel z Galilej k Jordánu k Jánovi, aby sa mu dal pokrstiť. Ale Ján sa vzpíral urobiť to a hovoril: „Ja by som sa mal dať pokrstiť Tebe, a Ty prichodíš ku mne?“ Ježiš mu odpovedal: „Nechaj to teraz! Lebo tak sa nám sluší naplniť všetku spravodlivosť“. Ján Mu teda povolil.

Ked' bol Ježiš pokrstený, vystúpil z vody a modlil sa. Vtedy sa otvorilo nebo a Ježiš videl Ducha Božieho, ktorý zostupoval ako holubica na Neho. A z neba bolo počuť hlas: „Toto je môj milovaný Syn, v ktorom sa mi zalúbilo“.

F 2,7: *Ježiš Kristus svoju rovnosť s Bohom nepokladal za lúpež, ale vzdal sa hodnosti, vzal na seba podobu služobníka, podobným sa stal ľuďom.*

Pokúšanie Ježiša (Mt 4)

Potom Duch vyviedol Ježiša na púšť, aby ho diabol pokúšal. Keď sa 40 dní a 40 nocí postil, nakoniec vy-

hladol. Tu pristúpil pokušiteľ a povedal Mu: „Ak si Boží Syn, povedz, nech sa z týchto kameňov stanú chleby!“ On však odvetil: „Napísané je: Nie samým chlebom bude

človek žiť, ale každým slovom, ktoré vychádza z Božích úst.“

Nato Ho diabol vzal do sväteho mesta, postavil Ho na okraj nástrešia chrámu a povedal Mu: „Ak si Boží Syn, zhod' sa dolu, veď je napísané: Anjelom svojim prikáže o Tebe a zachytia ťa na ruky, aby si si nohu neurazil o kameň“. Ježiš mu povedal: „Opäť je napísané: „Nebudeš pokúšať Pána, svojho Boha!“

A zase viedol ho diabol na veľmi vysoký vrch a ukázal Mu všetky ríše sveta a ich slávu. Povedal Mu: „Toto všetko Ti dám, ak padneš a budeš sa mi klaňať“. Ale Ježiš Mu povedal: „Odíď, satan, lebo je napísané: Pánovi, svojmu Bohu, budeš sa klaňať a len jemu samému budeš slúžiť!“

Vtedy Ho diabol opustil, a hľa, pristúpili anjeli a poslúhovali Mu.

I J 3,8: Na to sa zjavil Boží Syn, aby maril skutky diablove.

Začiatok Ježišovej činnosti (L 4)

Od Jána Krstiteľa sa Ježiš vrátil naplnený Duchom do Galilej a zvest o Ņom sa rozšírila po celom okolí. Učil tu v synagógach a všetci Ho oslavovali.

Tak prišiel aj do Nazareta, kde bol vychovaný, a podľa svojho zvyku vošiel v sobotu do synagógy. Keď vstal, aby čítal, podali mu knihu proroka Izaiáša. Knihu otvoril na mieste, kde bolo napísané: „Duch Pánov nado mnou, lebo pomazal ma zvestovať chudobným evanjelium a uzdravovať skŕušených srdcom. Pošal ma oznamíť zajatým prepustenie, slepým vrátiť zrak, utláčaných

prepustiť a vyhlásiť milostivý rok Pánov“. – Potom zvinul knihu, vrátil ju sluhovi a sadol si. Oči všetkých v synagóge sa upierali na Neho. A On začal hovoriť: „Dnes sa naplnilo toto písmo, ktoré ste práve počuli.“ Všetci Mu prisvedčali a obdivovali Jeho slová o milosti, ktoré plynuli z Jeho úst.

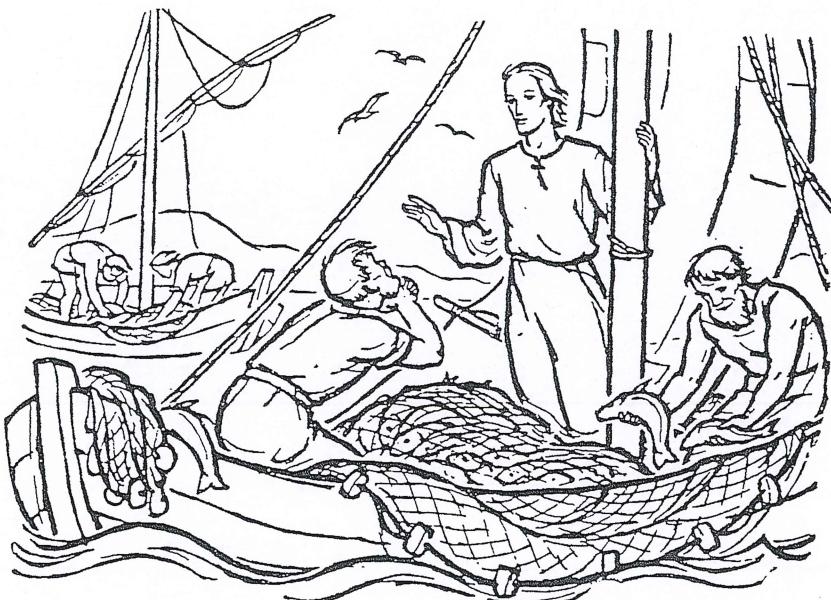
Hovorili však: „Či to nie je Jozefov syn?“ A Ježiš im povedal: „Iste mi pripomeniete príslovie: Lekár uzdrav sám seba! Počuli sme, čo sa stalo v Kafarnaume, urob to aj tu vo svojej otčine“. A doložil: „Amen, hovorím vám: Ani jeden prorok nie je vzácny vo svojej otčine. Pravdu vám poviem: Za dňov Eliášových mnoho vdov žilo v Izraeli, keď sa nebo zavrelo na tri roky a šesť mesiacov. Ale Eliáš neboli poslaný ani k jednej z nich, iba k ovdovej žene do Sarepty. A za proroka Elizea žilo v Izraeli mnoho malomocných, ale ani jeden z nich

nebol očistený, iba Naamán zo Sýrie“. Keď to počuli, všetci v synagóge vzbúkli hnevom. Vstali, vyhnali Ho z mesta a viedli Ho až na kraj vrchu, na ktorom bolo postavené ich mesto, aby Ho odtiaľ zhodili. Ale On prešiel pomedzi nich a vzdialil sa.

J 1,11: Do svojho vlastného prišiel a Jeho vlastní Ho neprijali.

Povolanie učeníkov (J 1, Mk 1, Mt 10)

Ján Krstiteľ stál so svojimi dvoma učeníkmi, keď videl Ježiša, ktorý tade prechádzal. Povedal: „Ajhla, Baránok, Boží!“ Keď to oní dvaja učeníci počuli, išli za Ježišom. Ježiš videl, že Ho nasledujú a rieko im: „Čo hľadáte?“ Spýtali sa Ho: „Rabbi, kde bývaš?“ Rieko im: „Podte a uvidíte!“ Išli, videli, kde býva a zostali ten deň u Neho. Jedným z dvoch, ktorí

to od Jána počuli, bol Ondrej, brat Šimona Petra. Ten našiel najprv svojho brata Šimona a povedal mu: „Našli sme Mesiáša!“ a priviedol ho k Ježišovi. Keď ho Ježiš uzrel, rieko mu: „Ty si Šimon, syn Jonášov; ty sa budeš volať Kéfas, to znamená Peter“.

Druhého dňa povolal k sebe Filipa. Filip našiel Natanaela a povedal mu: „Našli sme Toho, o ktorom písal Mojžiš v zákone a proroci, Ježiša, syna Jozefovho z Nazareta“. Natanaél povedal: „Či z Nazareta môže byť niečo dobrého?“ Odpovedal mu Filip: „Podť a vid!“ Keď Ježiš videl prichádzať Matanaela, povedal oňom: „Ajhla, pravý Izraelita, v ktorom niesť lesti“. Keď sa Ho Natanaél spýtal, odkiaľ ho pozná, Ježiš mu oznamil: „Prv ako ťa Filip zavolal, videl som Ťa, keď si bol pod figovníkom“. Nato Natanaél vyhlásil: „Majstre, Ty si Syn Boží! Ty si kráľ Izraela: „A Ježiš mu rieko: „Keď som ti povedal, že som Ťa videl pod figovníkom, veriš? Uvidíš väčšie veci ako toto“.

Keď Ježiš videl pri Genezaretskom jazere Šimona a Ondreja, brata Šimonovho, spúšťať siete do mora, lebo boli rybári, povedal im: „Podte za mnou a ja vás urobím rybármu ľudí“. A oni hned zanechali siete a nasledovali Ho. Keď poodišiel, uzrel Jakuba, syna Zebedeo-ho, a jeho brata Jána. Aj tí opravovali na lodi siete. Hned ich zavolal a oni zanechali otca Zebedea s jeho pomocníkmi na lodi a šli za Ježišom.

Keď Ježiš uzrel Alfeovho syna Léviho sedieť na colnici, povedal mu: „Nasleduj ma!“ A on vstal a nasledoval Ho. Potom Ježiš sedel v jeho dome za stolom a mnohí colníci a hrievníci si prisadili k nemu a k Jeho učeníkom. Keď to videli zákonníci zo skupiny farizejov, pove-

dali učeníkom: „Prečo váš Maj ter je s colníkmi a hrievníkmi?“ Ježiš na to vyhlásil: „Lekára nepotrebuju zdraví, ale chorí. Neprišiel som volať spravodlivých, ale hrievních“.

Ježiš chodil po všetkých mestách a dedinách, učil v synagógach a keď uzrel zástupy, ktoré šli za Ním, bolo mu ich ľuto, že boli utýrané a bezmocné ako ovce bez pastiera. Vtedy povedal učeníkom: „Žatvy je mnoho, ale pracovníkov málo. Preto prosté pána žatvy, aby vyslal pracovníkov na svoju žatvu“. Potom si zvolal dvanásť učeníkov, dal im moc vyháňať démonov a uzdravovať všetky choroby. Mená dvanásťich sú: prvý Šimon, ktorý sa volal Peter, jeho brat Ondrej; Jakub, syn Zebedeo a jeho brat Ján; Filip a Bartolomej, Tomáš a colník Matúš-Lévi, Alfeov syn Jakub a Tadeus, Šimon Kanaánsky a Judáš Iškariotský, ktorý ho aj zradil.

Dan 12,3: Ti, ktorí mnohých privádzajú k spravodlivosti, budú ako hviezdy na večné veky.

Smrť Jána Krstiteľa (Mk 6)

Herodes Antipas nariadił chytiť Jána Krstiteľa a vrhnúť ho v putách do väzenia kvôli Herodiade, manželke svojho brata Filipa, pretože Herodes si ju vzal za ženu. Ján otvorené hovoril: „Nie ti je dovolené žiť so ženou bratovou“. Herodiada zanevrela na Jána a chcela ho zahubiť, ale nemohla, lebo Herodes sa Jána bál, viediac, že je spravodlivý.

Prišiel však deň, keď Herodes na svoje narodeniny vystrojil hodnostárom veľkú hostinu. Vtedy dcéra Herodiady vystúpila a tancovala, a tak sa zaľúbila Herodesovi, že jej slúbil dať čokoľvek až do polovice svojho

kráľovstva. Ona sa opýtala matky, čo si má žiaťať, a tá jej poradila, aby si pýtala hlavu Jána Krstiteľa. Salome sa hned ponáhľala ku kráľovi a vyslovila želanie: „Chcem, aby si mi hned dal hlavu Jána Krstiteľa na misse.“ Kráľ sa hlboko zarmútil, ale pre prísaahu a kvôli spoluuhodovníkom ju nechcel odmietnuť. Poslal kata a prikázał mu stať Jána a priniesť jeho hlavu. Ten odišiel a sfal Jána v žalári. Jeho hlavu priniesol na misse, odozval ju dievčaťu a dievča ju dalo svojej matke.

Ked' sa to dozvedeli Jánovi učenici, prišli, vzali mŕtve Jánovo telo a uložili ho do hrobu.

Jak 5,12: *Bratia moji, neprisahajte ani na nebo, ani na zem, ani akoukolvek inou prísahou.*

JEŽIŠOVE SKUTKY

Svadba v Káne Galilejskej (J 2)

V Galilejskej Káne bola svadba, na ktorej bola matka Ježišova. Na svadbu pozvali aj Ježiša a Jeho učeníkov. Ked' im chýbalo víno, matka povedala Ježišovi: „Nemajú vína!“ Ale Ježiš jej odpovedal: „Žena, čo mňa a teba do toho? Ešte neprišla moja hodina“. No jeho matka povedala posluhovačom: „Urobte všetko, čo vám povie!“

Podľa židovského zvyku stalo tam šesť veľkých kamenných nádob na vodu, potrebnú na očisťovanie. Ježiš povedal sluhom: „Naplňte tie nádoby vodou!“ A naplnili ich až po okraj. Potom povedal: „Teraz naberte a zaneste staršiemu!“ Zanesli.

Starší ochutnal vodu, ktorá bola premenená na víno, ale nevedel, odkiaľ to bolo. Zavolal si ženicha a povedal mu: „Každý podáva najprv dobré víno a ked' si hostia už upili, dá horšie. Ty si však zachoval dobré víno až dosiaľ!“

Toto znamenie v Galilejskej Káne bolo prvé, ktoré Ježiš urobil a zjavil svoju slávu. – A jeho učeníci uverili v Noho.

J 1,14: *To Slovo stalo sa telom, prebývalo medzi nami, a my hladeli sme na Jeho slávu ako na slávu jednorodeného od Otca, bolo plné milosti a pravdy.*

Bohaté lovenie rýb (L 5)

Raz, ked' Ježiš stál pri Genezaretskom jazere, tlačil sa k Nemу zástup,

aby počúval Božie slovo. Vtedy Ježiš uzrel pri brehu dve loďky. Rybári už vystúpili z nich a prali siete. Ježiš vstúpil na loďku, ktorá patrila Šimónovi, a požiadal ho, aby ju trochu odrazil od brehu. Potom si sadol a z loďky učil zástup.

Ked' prestal hovoriť, povedal Šimónovi: „Odraz na hlininu, spusťte siete a lovte!“ Šimon na to odpovedal: „Majstre! Celú noc sme sa námáhali, a nechytili sme nič, ale na Tvoje slovo spustím siete“. Len čo to urobili, chytili veľké množstvo rýb, až sa im siete trhali. I zakývali na spoločníkov z druhej loďky, aby im prišli pomôcť. Tí prišli a naplnili obe loďky, až sa ponárali.

Ked' to videl Šimon Peter, padol Ježišovi k nohám a povedal: „Pane, odíd' odo mňa, veď som hriešny človek“. Lebo aj jeho aj ostatných sa zmocnila hrôza nad úlovkom rýb.

Zhrozil sa aj Jakub a Ján, Zebedeovi synovia, ktorí boli Šimonovi spoločníci. Nato Ježiš povedal Šimonovi: „Neboj sa, odteraz budeš loviť ľudí“. Keď prirazili loďky k brehu, zanechali všetko a šli za Ježišom.

J 15,16: *Nie vy ste si mňa vyvolili, ale ja som si vyvolil vás.*

Mária a Marta (L 10)

Ježiš určil aj iných sedemdesiatdva učeníkov a rozoslal ich po dvoch pred sebou do každého mesta a osady, kam chcel ísť. Dal im príkaz zvestovať evanjelium o blízkom kráľovstve Božom a uzdravovať chorých. S radosťou sa potom vrátili k Ježišovi a hovorili: „Pane, v tvjom mene sa nám poddávajú aj zlí duchovia.“ Ježiš im povedal: „Neraďujte sa z toho, že sa vám poddávajú

duchovia, ale z toho, že vaše mená sú zapísané v nebi.“

Keď išli ďalej, Ježiš vošiel do dediny Betánie. Tam Ho prijala do domu istá žena menom Marta. Mala sestru, ktorá sa volala Mária. Mária si sadla Pánovi k nohám a počúvala Jeho slová. Marta však mala plné ruky práce s obsluhou. Zrazu začala a povedala: „Pane nedbáš na to, že sestra ma nechá samu obsluhovať? Povedz jej, aby mi pomohla!“ Ale Pán jej riekoł: „Marta, Marta, staráš sa a znepokojuješ pre mnohé veci. Len jedno je potrebné. Mária si vybrała lepší podiel, ktorý jej nik nevezme“.

J 14,6: *Ježiš riekoł: Ja som cesta, pravda i život. Nik neprichádzza k Otčovi, ak len nie skrže mňa.*

Uzdravenie malomocných (Mk 1, L 17)

K Ježišovi prišiel malomocný človek a prosil Ho na kolenach: „Ak budeš chcieť, môžeš ma očistiť!“ Ježiš sa nad ním zľutoval, vystrel ruku, dotkol sa ho a povedal: „Chcem, bud čistý!“ Jeho malomocenstvo hneď zmizlo a človek bol očistený. Ježiš mu pohrozil, aby o tom nikomu nehovoril. Povedal mu: „Chod, ukáž sa kňazovi a obetuj za svoje očistenie, ako nariadił Mojžiš, na svedectvo ľudom“. Lenže ten po svojom odchode začal o tom veľa rozprávať. Rozchyroval, čo sa stalo, takže Ježiš už nemohol verejne vojsť do mesta a zdržoval sa vonku na osamelých miestach. No i tak za Ním zovšadial prichádzali.

Keď prechádzal cez Samáriu a Gáileu pri vchode do jednej dediny stretol sa s Ním desať malomocných mužov. Zdaleka zastali a hlasno kričali: „Ježiš, Majster, zmiluj sa nad

nami!“ Keď ich Ježiš uvidel, povedal im: „Chodte a ukážte sa kňazom!“ A keď šli, boli očistení. Len čo jeden z nich spozoroval, že je uzdravený, vrátil sa a silným hlasom oslavoval Boha. Padol na tvár k nohám Ježišovým a dakoval Mu. A bol to Samaritán. Ježiš na to povedal: „Či neboli očistení desiat? Kde sú tí deviati? Tí sa nevrátili oslavovať Boha, iba tento cudzinec?“ A jemu povedal: „Vstaň a chod, tvoja viera ťa zachránila“.

Ž 103,2: *Dobroreč, duša moja, Hospodinu a nezabúdaj na žiadne Jeho dobrodenie.*

Uzdravenie stotníkovho sluha (Mt 8)

Keď Ježiš vošiel do Kafarnaumu, pristúpil k Nemu stotník a prosil Ho: „Pane, môj sluha leží doma porazený a strašne sa trápi“. Ježiš mu povedal:

„Ja príde a uzdravím ho“. Ale stotník odpovedal: „Pane, nie som hodnen, aby si vošiel pod moju strechu; povedz len slovo a môj sluha ozdravie. Ved’ aj ja som človek, podriadený vrchnosti a mám pod sebou vojakov. Ked’ poviem tomuto: Chod! – ide, a druhému: Pod’ sem! – príde, a keď poviem svojmu otrokovi: Urob toto! – urobí to“. Ked’ to Ježiš počul, zadivil sa a povedal tým, ktorí Ho nasledovali: „V pravde hovorím vám, že u nikoho v Izraeli som nenašiel takú vieru“. A stotníkovi povedal: „Chod a staň sa ti, ako si uveril!“ A jeho sluha v tú hodinu vyzdravel.

Žid 11,1: Viera je iste podstatou toho, v čo dúfame, a dôvodom toho, čo nevidíme.

Búrka na mori (Mt 8)

Ježiš vstúpil na loď a Jeho učenici

šli za Ním. A hľa, na mori sa strhla veľká búrka, takže vlny prikrývali loď. A Ježiš spal v tyle lode na hlavniči. Učenici Ho zobudili, volajúc: „Zachráň nás, Pane, hynieme!“ On povedal: „Čo sa strachujete, ľudia malej viery!“ Nato vstal, pohrozil vetrom a moru a nastalo veľké utíšenie.

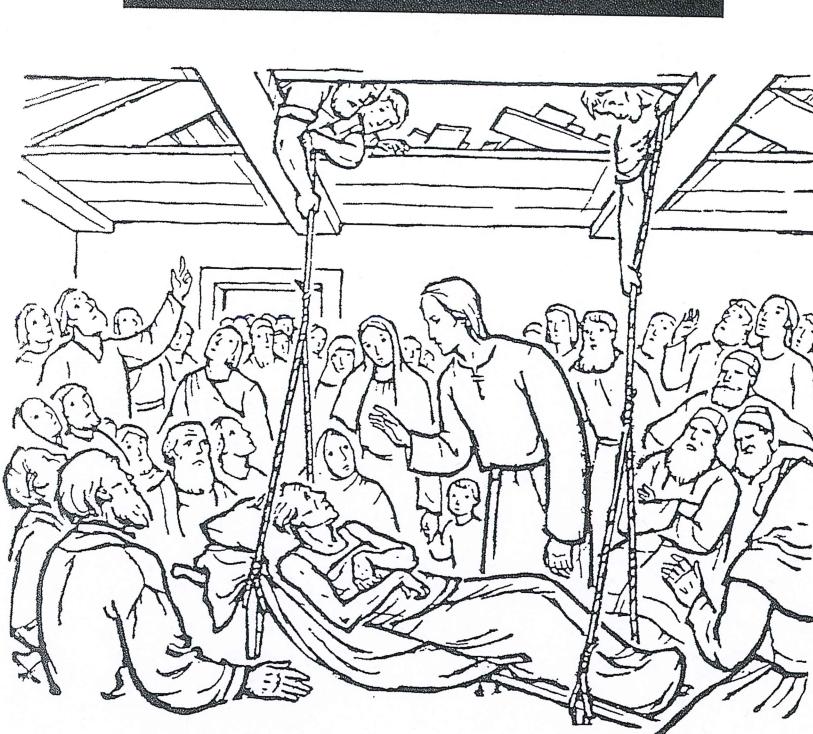
A ľudia sa divili, hovoriac: „Aký je to človek, že Ho aj vetry, aj more poslúchajú?“

Mt 28,18: Ježiš povedal: Daná je mi všetka moc na nebi aj na zemi.

Uzdravenie porazeného (Mk 2)

Ked’ Ježiš prišiel do Kafarnaumu, rozchýrilo sa, že je v istom dome. Nahrnulo sa tam tak veľa ľudí, že už nemali miesta ani predo dvermi. A Ježiš im zvestoval slovo.

Vtedy prišli štyria muži, ktorí priniesli porazeného človeka. Ked’ sa

pre zástup nemohli dostať až k Ježišovi, odkryli strechu domu tam, kde bol Ježiš, a otvorom spustili lôžko, na ktorom ležal porazený. Ked’ Ježiš videl ich vieri, povedal porazenému: „Synu, odpúšťajú sa ti hriechy!“ Sedeli tam aj niektorí zákonníci a tí uvažovali vo svojom srdci: „Čo to vratí tento človek? Rúha sa! Odpušťať hriechy môže len Boh“. Ježiš hneď spoznal ich myšlienky a spýtal sa: „Prečo tak myslíte vo svojom vnútri? Čo je ľahšie? Povedať porazenému: Odpúšťajú sa ti hriechy! – alebo povedať: Vstaň, vezmi si lôžko a chod!“ Aby ste však vedeli, že Syn človeka má moc odpúšťať hriechy na zemi – povedal porazenému: Hovorím ti: Vstaň, vezmi si lôžko a chod’ domov!“ A on vstal, vyzal si lôžko a pred očami všetkých vyniesiel. Všetci žasli a velebili Boha,

hovoriac: „Čosi takého sme ešte nikdy nevideli“.

1Tim 1,15: Verná je to reč a hodná, aby ju všetci prijali, že Kristus Ježiš prišiel na svet, aby spasil hrievníkov.

Uzdravovania – sila viery (Mt 15, Mk 7–10)

Ked’ Ježiš prišiel do kraju Týra a Sidona, prišla k nemu kanaánska žena z oných končín a kričala: „Zmiluj sa nado mnou, Pane, syn Dávidov! Dcéra sa mi strašne trápi, posadnutá démonom“. On jej však neodpovedal ani slova. I pristúpili učenici a prosili Ho: „Odbav ju, lebo kričí za nami“. Ježiš odvetil: „Ja som poslaný len k strateným ovciam domu izraelského“. Ale žena prišla,

padla Mu k nohám a prosila: „Pane, pomôž mi!“ On jej však riekoł: „Nie je dobré vziať chlieb deťom a hodí šteňatám“. Ona Mu odpovedala: „Áno? Pane, ale veď aj šleňatá jedávajú z omrviniek, ktoré padajú zo stola ich páнов“. Na to jej Ježiš povedal: „O žena, veľká je tvoja viera. Nech sa ti stane, ako chceš!“ A jej dcéra ozdravela v tú hodinu.

Ked' Ježiš opustil týrsky kraj, prešiel cez Sidon do prostriedku kraja Desaňmestia. Tu priviedli k Nemu človeka hluchého a takmer nemého. Poprosili Ho, aby naň položil ruku. Ježiš ho vzal bokom od zástupu, vložil mu prsty do uší a slinou sa mu dotkol jazyka. Potom mu povedal: „Effata! to znamená: Otvor sa!“ Hned' sa mu otvorili uši a puto jazyka sa uvoľnilo, takže rozprával správne. Ježiš im dôrazne prikázal, aby to ni-

komu nevraveli, ale čím viac im zakazoval, tým viac to rozhlasovali, hovoriac: „Všetko dobre učinil; aj hluchým dáva sluch, aj nemým reč!“

Ked' vychádzal z Jericha so svojimi učeniskmi a s veľkým zástupom, sedel pri ceste žobrák Bartimaj. Ked' počul, že je to Ježiš Nazaretsky, začal volať: „Ježiš, syn Dávidov, zamiluj sa nado mnou!“ Mnohí ho zahriakovali, aby mlčal, ale on tým hlasnejšie kričal: „Syn Dávidov, zamiluj sa nado mnou!“ Ježiš zastal a rozkázal ho zavolať. Zavolali slepca so slovami: „Neboj sa! Vstaň, volá ťa!“ On vykročil a pristúpil k Ježišovi. Ježiš sa spýtal: „Čo chceš, aby som ti urobil?“ Slepec mu povedal: „Majstre môj, nech vidím!“ A Ježiš mu riekoł: „Chod, tvoja viera ťa uzdravila“. A slepý hned' videl a šiel za Ním po ceste.

L 7,21: Ježiš uzdravil mnohých z neduhov, z utrpenia a od zlých duchov a mnohým slepým daroval zrak.

V sobotu (Mk 2-3)

Raz v sobotu prechádzal Ježiš cez pole s obilím. Cestou jeho učenci začali trhať klasy, vymívať ich a jesť. Farizeji mu povedali: „Hľa, robia v sobotu, čo neslobodno“. Ježiš odpovedal: „Nikdy ste nečítali, čo urobil Dávid aj so svojimi druhami, ked' mal hlad a nebolo čo jest? Ako za veľkňaza Abiatára vstúpil do Božieho domu a jedol z posvätných chlebov a dal aj svojim druhom, hoci len knázom to bolo dovolené jest?“ A Ježiš vyhlásil: „Sobota bola ustanovená pre člo-

veka, nie človek pre sobotu. Preto Syn človeka je pánom aj nad sobotou“.

V inú sobotu vošiel Ježiš do synagógy, kde bol človek s ochrnutou rukou. Ježiša pozorne sledovali, či nezačne v sobotu uzdravovať, aby Ho mohli obžalovať. Ježiš prikázal človekovi s nehybnou rukou: „Postav sa do prostriedku“. A položil otázku: „Je dovolené v sobotu robiť dobre alebo zle, život zachovať alebo zničiť?“ A vsetci mlčali. Vtedy si ich s hnevom premeral a zarmútený ich bezcitnosťou povedal chorému človekovi. „Vystri ruku!“ On ju vystrel a jeho ruka bola znova zdravá. – Farizeji hned' odišli a začali sa radíť s herodiánmi, ako Ho zabiť.

Ž 27,12: Nevydávaj ma pažravosti mojich protivníkov, lebo povstali

proti mné falošní svedkovia a násilníctvom sršia.

Uzdravenie chorého v Betezde (J 5)

V Jeruzaleme pri Ovčej bráne bolo jazero Betezda s piatimi prístreškami. Pod nimi ležalo mnoho chorých, slepých, chromých, vychradnutých. Čakali, kým sa v jazere pohne voda. Lebo z času na čas anjel Pánov zostupoval na jazero a zvŕhal vodu. A ten, kto prvý vošiel do zvŕenej vody, vyzdravil, nech ho trápila akákoľvek choroba.

Pri jazere bol človek, ktorý bol chorý tridsaťosem rokov. Keď ho Ježiš videl ležať a poznal, že je už dlho chorý, spýtal sa ho: „Chceš byť zdravý?“ A chorý odpovedal: „Panе, nemám nikoho, čo by ma zanesol do jazera, keď sa voda zvíri. A kým ta prídem sám, vstúpi iný predo mnou“. Ježiš mu povedal:

„Vstaň, vezmi si lôžko a chod!“ Tu vyzdravil ten človek, vzal si lôžko a chodil.

Bola práve sobota, preto Židia povedali uzdravenému: „Je sobota, nie ti je dovolené niesť lôžko!“ Ale on im odpovedal: „Ten, ktorý ma uzdravil, mi povedal: Vezmi si lôžko a chod!“ Keď sa ho vypytovali, kto mu to povedal, uzdravený nevedel, kto je to, lebo Ježiš sa nepozorované vzdialil.

Potom Ježiš našiel uzdraveného v chráme a povedal mu: „Vyzdravil si, nehreš viac, aby ťa nestretlo niečo horšieho“. Vtedy ten človek odišiel a povedal Židom, že ho uzdravil Ježiš. Preto Židia prenasledovali Ježiša a chceli Ho zabíť, že to urobil v sobotu.

Ž 102,14: Hospodine, Ty povstaneš a zlútuješ sa nad Sionom, lebo je čas zmilovať sa.

Vzkriesenie Jairovej dcéry (Mk 5)

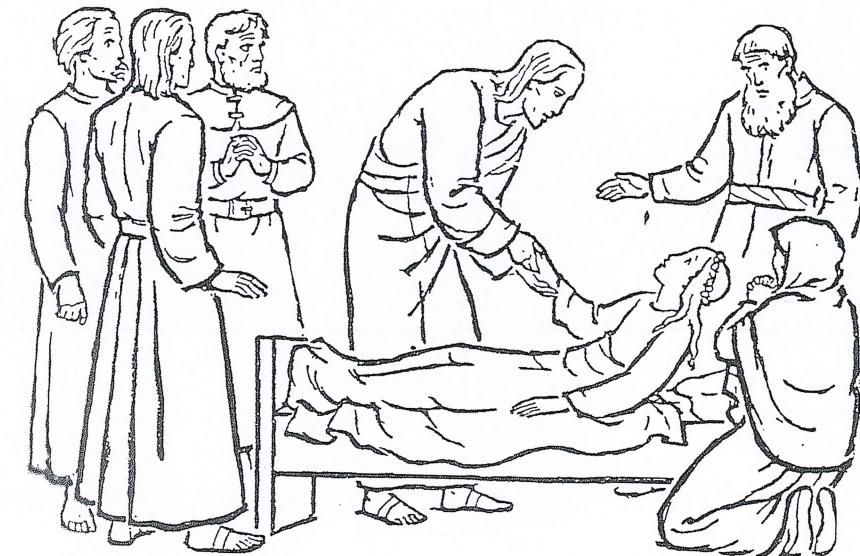
Ježiš bol pri mori, keď prišiel k Nemu jeden z predstavených synagógy menom Jairo. Padol Mu k noham a úpenivo prosil: „Dcéra mi umiera. Podľa polož na ňu ruky, aby vyzdravela a žila“. Ježiš šiel s ním a za Ním sa hrnulo množstvo ľudí, ktorí Ho tlačili zo všetkých strán.

Bola tam istá žena, ktorá dvanásť rokov trpela na krvotok. Veľa si vytрela od mnohých lekárov, minula na to všetko, čo mala, ale nič jej to neosožilo. Bolo jej čoraz horšie. Keď počula o Ježišovi, pretisla sa zástupom odzadu k Nemu a dotkla sa Mu rúcha, lebo si povedala: „Ak sa dotknem čo len Jeho rúcha, budem uzdravená“. A krvácanie sa hned začalo. Pocítila, že je vyliečená. Ježiš hned pocitil, že z neho vyšla sila. Opýtal sa: „Kto sa mi dotkol rúcha?“ Učenici mu vraveli: „Vidiš, že sa ľudia tlačia na Teba a Ty sa ešte pýtaš: Kto sa ma dotkol?“ Ježiš sa obzrel, aby videl tú, ktorá to spravila. Pre-

strašená žena, sa hodila pred Ním na kolená a rozpovedala celú pravdu. On ju oslovil: „Dcéra, zahránila ťa tvoja viera. Bud' uzdravená!“

Ešte hovoril, keď prišli ľudia z domu predstaveného synagógy so zvestou: „Tvoja dcéra umrela, načo ešte obťažuješ Učiteľa?“ Ale Ježiš mu povedal: „Neboj sa, len ver!“ A šli do jeho domu. Keď Ježiš videl plačúcich, povedal: „Prečo taký rozruch a pláč? Vedť dievčatko nezomrelo, len spí“. Ale oni ho vysmiali. Vtedy Ježiš vyhnal všetkých, vzal so sebou len otca a matku dieťaťa a učeníkov a vošiel do izby, kde dieťa ležalo. Chytil ho za ruku a povedal: „Talitha kum!“ To znamená: „Dievča, vravím ti, vstaň!“ A dievča hned vstalo a začalo chodiť. Malo dvanásť rokov. Všetkých sa zmocnil úžas. Ježiš im prikazoval, aby sa o tom nikto nedozvedel. Požiadal ich, aby dieťaťu dali jesť.

Ž 145,18: Blízky je Hospodin všetkým, ktorí Ho vzývajú, všetkým, ktorí Ho vzývajú v pravde.

Vzkriesenie mládenca v Naime (L 7)

Ježiš sa pobral do mesta Naim. Šli s ním Jeho učenici a zástup ľudí. Keď sa priblížil k mestskej bráne, práve vynášali mŕtveho. Bol to jediný syn vdovy. Sprevádzal ju mohutný zástup ľudí z mesta. Keď ju Pán uzrel, prišlo Mu jej ľúto a povedal jej: „Neplaeč!“ Potom pristúpil k máram a dotkol sa ich. Nosiči zastali a Ježiš riekoł: „Mládenec, hovorím ti, vstaň!“ Mŕtvy sa posadil a začal hovoriť. Ježiš ho odovzdał matke. Všetkých sa zmocnil strach. Oslavovali Boha: „Veľký prorok povstal medzi nami a Boh navštívil svoj ľud“. Zvesť o Čom sa rozniesla po celom Júdsku a okolí.

J 11,26: Ježiš povedal: Nik neumrie naveky, kto verí vo mňa.

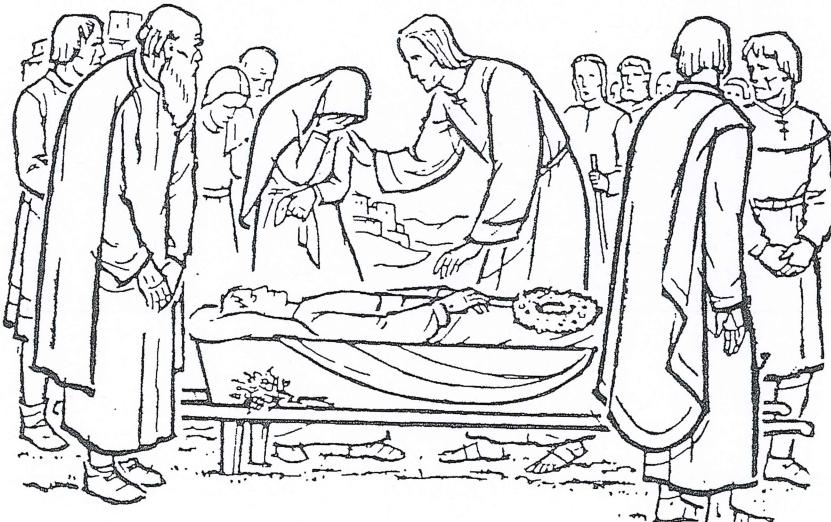
Vzkriesenie Lazara (J 11)

V Betánií ochorel brat Marta a Mária Lazar a sestry poslali Ježišo-

vi odkaz: „Ten, ktorého miluješ, je chorý!“ Ked' to Ježiš počul, riekoł: „Tá choroba nie je na smrť, ale pre slávu Božiu, aby ľhou bol oslaveneý Syn Boží“. Až po dvoch dňoch povedal svojim učenicom: „Náš priateľ Lazar zaspal; idem ho zobudit“. Ježiš hovoril o Lazarovej smrti, ale učenici mysleli, že hovorí o obyčajnom spánku. Preto im Ježiš otvorené povedal: „Lazar umrel. Ale podme k nemu!“

Ked' Ježiš prišiel do Betánie, nášiel Lazara už štvrtý deň ležať v hrobe. Ked' Marta počula, že Ježiš prichádza, šla Mu naproti. Mária ostala doma. Marta povedala Ježišovi: „Pane, keby si bol býval tu, nebol by mi brat umrel. Ale aj teraz viem, že čokoľvek by si prosil od Boha, dá Ti“. Ježiš povedal: „Tvoj brat vstane z mŕtvyh“. A Marta vyznala: „Viem, že vstane pri vzkriesení v posledný deň“. Ježiš na to povedal: „Ja som vzkriesenie a život, kto verí vo mňa, bude žiť, aj keď by umrel“.

Keď došla k nemu Mária, aj tá

Nasýtenie zástupov (J 6)

Ježiš odišiel na druhú stranu Tiberiádského jazera a za Ním šiel veľký zástup, lebo ľudia videli znamenie, ktoré činil na chorých. Ježiš vystúpil na vrch, a tam sa posadil so svojimi učenikmi.

Keď Ježiš videl, že k Nemu prichádza veľké množstvo ľudí, riekoł Filipovi: „Kde nakúpime chleba, aby sa tito najedli?“ Ale to povedal len preto, aby ho skúšal, lebo sám vedel, čo urobí. Filip mu odpovedal: „Za dvesto denárov chleba im nestačí, aby sa aspoň malíčko dostalo každému“. Vtedy učenik Ondrej povedal: „Je tu chlapec, ktorý má päť jačmenných chlebov a dve rybičky; ale čo je to pre toľkých?“ Ježiš rozkázal: „Usadte ľudí!“ Na tom mieste bolo mnoho trávy a posadalo si tam asi 5000 mužov. Nato Ježiš vzal chleby, dobrorečil Bohu a rozdával učenikom a tí rozdávali sediacim; podob-

J 5,25: Hovorím Vám: Prichádza hodina, už je tu, keď mŕtvi počujú hlas Syna Božieho, a tí, čo ho počujú, budú žiť.

ne aj z rybičiek, koľko chceli. Keď sa ľudia nasýtili, Ježiš povedal učeníkom: „Pozbierajte nalámané zvyšky chleba, aby nič nevyslo nazmar!“ Pozbierali a odrobinami chleba naplnili dvanásť košov. Keď ľudia videli znamenie, ktoré učinil, hovorili: „Je to mocný prorok, ktorý mal prísť na svet!“

Mt 6,33: *Hľadajte najprv kráľovstvo Božie a jeho spravodlivosť a všetko toto bude vám pridané.*

Bohatý mládenec (Mt 19)

Kto si pristúpil k Ježišovi a spýtal sa Ho: „Dobrý Majstre, čo dobrého robiť, aby som mohol mať večný život?“ Ježiš mu odpovedal: „Co sa ma sptyuješ o dobrом? Jeden je dobrý, Boh. A ak chceš vojsť do života, zachovávaj prikázania: nezabi-

ješ, nescudzoložiš, nepokradneš, nevydáš krievé svedectvo, cti otca i matku, miluj blížného ako seba samého!“ Mládenec povedal Ježišovi: „Toto všetko som zachovával od svojej mladosti. Čo mi ešte chýba?“ Ježiš mu riekoval: „Ak chceš byť dokonalý, chod, predaj majetok, rozdaj chudobným a budeš mať poklad v nebesiach. Potom príď a nasleduj ma!“ Keď mládenec počul túto reč, odišiel zarmútený, lebo mal mnoho majetku. Nato Ježiš riekoval svojim učeníkom: „Hovorím vám, že bohatý ľažko pojde do nebeského kráľovstva. Ľahšie je ľave prejsť uchom ihly, ako bohatému vojsť do kráľovstva nebeského. Keď to učeníci počuli, povedali: „Kto teda môže byť spasený?“ Ježiš odpovedal: „U ľudí je to nemožné, ale u Boha je všetko možné“. Vtedy Peter povedal: „My sme opustili všetko a nasledovali sme Ťa; čo budeme mať za to?“ Je-

žiš odpovedal: „Ktokoľvek opustil domy, alebo bratov, alebo sestry, alebo otca, alebo matku, alebo ženu, alebo deti, alebo pole pre moje meno, dostane omnoho viacej a bude dedičom večného života.“

R 2,6-7: *Boh odplatí večným životom tých, čo vytrvalosťou v dobrom skutku hľadajú slávu a česť a ne-smrťlosť.*

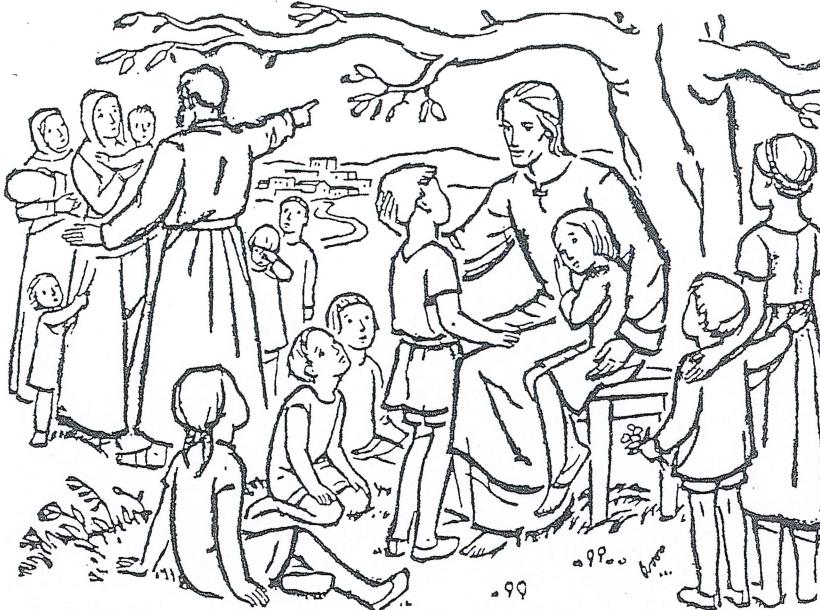
Ježiš chodí po mori (Mt 14)

Po nasýtení zástupu Ježiš rozkázal učeníkom vstúpiť na loď a preplaviť sa pred Ním na druhú stranu mora, kym on nerozpustí zástupy. Keď rozpustil ľud, vystúpil sám na vrch modliť sa.

Večer bola už loď ďaleko od brehu

a zmietali ňou vlny, lebo fúkal silný protivietor. O štvrtej nočnej stráži, nadránom, prišiel Ježiš k učeníkom idúc po vode. Keď Ho učeníci videli chodiť po mori, vyfakali sa a zvolali: „To je prízrak!“ Od strachu kričali. Ale Ježiš prehovoril k nim: „Vzmužte sa! Ja som, nebojte sa!“ Peter mu povedal: „Pane, ak si to Ty, rozkáž mi prísť k Tebe po vode“. Ježiš riekoval: „Pod!“ Peter vystúpil z lode a šiel po vode k Ježišovi. Ale keď videl veľký vietor, prelakol sa, začal sa topiť a vykríkol: „Pane, zachrán ma!“ Ježiš vystrel ruku, zachytil ho a povedal: „Ó, ty malej viery, prečo si pochyboval?“

Keď vstúpili na loď, vietor utichol. A tí, čo boli na lodi, padli mu k noham a hovorili: „Vpravde, Syn Boží si!“

Ž 69,16: *Nech ma neodplaví prúd vody a nech ma nepohltí hlbina.*

Ježiš priateľ dietok (Mk 10)

K Ježišovi prinášali dietky, aby sa ich dotkol. Ale učenici ich príkro odmietali. Keď to Ježiš zbadal, rozhorčil sa a povedal im: „Dovolte dietkom prichádzať ku mne a nebráňte im, lebo takým patrí kráľovstvo Božie. Amen, hovorím vám: „Kto nepríjme kráľovstvo Božie ako dieťa, nevojde doň“. Potom bral dietky do náručia, kládol na ne ruky a požehnával ich.

Mt 18,6: *Kto by prijal jedno takéto dieťa v mojom mene, mňa prijíma!*

Zacheus (L 19)

Ježiš prechádzal cez Jericho. Bohatý hlavný colník Zacheus sa snažil uvidieť Ježiša, kto je to. Ale nemohol pre zástupy, lebo bol malej postavy. Bežal teda napred a vyliezol na divý figovník, aby Ho odtiaľ uvidel, keď tadiaľ pôjde.

Keď Ježiš prišiel na to miesto, pôzrel sa hore a povedal Zacheovi: „Zacheus, pod' chytró dolu, lebo dnes musím zostať v tvojom dome.“ Zacheus chytró zišiel a prijal ho s radosťou. Všetci, ktorí to videli, reptali: „K hriescemu človekovi vošiel si oddýchnut“ Ale Zacheus povedal Pánovi: „Hľa, Pane, polovicu svojho majetku dávam chudobným a ak som niekoho v niečom oklamal, vraciám to štvornásobne“. Ježiš riekoł: „Dnes sa uskutočnila spásu tohto domu. Pretože aj on je

Abrahámovým synom. Lebo Syn človeka prišiel hľadať a spasíť, čo za hynulo“.

1Tm 1,15: *Kristus Ježiš prišiel na svet, aby spasil hriescnikov.*